

fremkom ved Finantslovens Forhandling, og som vise, i hvilken Grad Livsformødenhederne endnu holde sig i høi Pris — at man ikke med god Føie, efterkom det nu er gaaet gjennem en længere Aarrække, kan vedblive at tale om Dyrind, men maa fastholde, at det er en permanent Tilstand, som er fremkaldt ved Pengenes syntende Værd.

Fallesen: Maa jeg blot i Indledning af den første Bemærkning af den ærede Ordfører udtale, at det dog vilde være meget besynderligt at tænke sig, at Sagen skulde strande paa en 4—500 Kr. eller hvad nu dette Tillæg til dette ringe Antal Personer udgjør. Jeg maa jo indrømme, at den høitærede Minister har udtalt sig fuldstændig rigtig. Der foreligger ikke Noget, som kan veilede med Hensyn til dette Punkt, idet disse Lønninger, som jeg allerede har udtalt, — og jeg har her Skalaen i min Haand — ere ministerielt fastsatte og altsaa ikke fastsatte af den lovgivende Magt; men det tør jeg vel sige, at det vilde ikke have været vanskeligt at faae disse Sætsler ind paa Finantsloven, hvor der isørigt er faa Meget angaaende Theatret. Det vil være overmaade let at faae det bevirket til næste Aar; de ville ikke blive udstemte, da alt Øvrigt angaaende Theatret staar der. De ere kun ikke komne der, fordi man aldrig har tænkt sig den Eventualitet, at det kunde gavne disse Personer, om de stode der. For Fremtiden skulle de nok komme der; men, som sagt, jeg anbefaler Thinget at stemme for denne Bagatel til nogle Følk, der i allerhøieste Grad trænge til det. Det kunne de Herrer stole paa.

Suel: Jeg skal blot tillade mig at gjøre det ærede Medlem, som sidst talte, opmærksom paa, at det Standpunkt, hvorpaa vi staa for Diebliffet, er det, at Landsthinget ikke vil komme selvstændig med noget som helst Nytt. Vi, som have tilladt os at stille Vædringsforslaget, ere overbeviste om, at, hvis Landsthinget skulde gaa den Vej, som det helst ønskede at gaa, vilde det have fulgt den høitærede Finantsminister og bragt Loven tilbage fuldstændig til den Stillelse, hvor i den blev indbragt af den høitærede Finantsminister, idet det vel maa erkjendes her, at det, som her er Tale om, ikke er Almisje, der uddeles til Nogen, man synes bedre om end Andre, men slet og ret er Arbejdsfortjeneste, som Embedsmændene billigtvis kunne forlange, alle uden Undtagelse. Vi have ikke troet, at det kunde nytte nu paa dette fremfredne Standpunkt at begynde at kæmpe med Folkethinget, og vi ere

derfor udelukkende blivne staaende ved det, som Folkething og Landsthing forrige Aar var enige med Regjeringen om og Regjering og Folkething iaar have været enige om. Naar der nu kommer noget Nytt, være sig væsentligt eller uvæsentligt, til, er Standpunktet noget forvasket, og jeg skal derfor tillade mig paa det Indstændigste at fraraade, at man stemmer for det ærede Medlems Forslag. Det er aldeles ikke af nogen som helst Uvillie ligeoverfor Ballet- eller Sekonddansere og Danserinder; jeg ønsker ogsaa engang ad Nare at komme til at forhøje Lønninger, som i mine Øren løb høist slette, og vidste ikke, at der var Nogen dersteds, der blev lønnet saa slet.

Jessen: Jeg skal derimod paa det Barmeste anbefale det Forslag, det ærede Medlem for 4de Kredz har stillet, thi det forekommer mig i Virkeligheden ikke, at det Princip, som den ærede sidste Taler udviklede, i nogen Maade kan afficeres af dette lille, overordentlig libet omfangsrige Forslag. Det forekommer mig, at, dersom Landsthinget isørigt kan have Haab om at faae gennemført de øvrige Vædringsforslag, som her ere stillede, vil det lille Tillæg, der her er bragt i Forslag, i den Henseende hverken gjøre fra eller til. Vil det høie Folkething vedtage Loven med de Vædringsforslag, der nu ere stillede af flere Medlemmer, vil det ganske vist ikke lade Loven strande paa, at det Forslag, det ærede Medlem har stillet, bliver vedtaget. Jeg har megen Sympathi for det Personale, om hvilket her er Spørgsmaal, og jeg mener, at det er Pligt for Alle at bidrage til, at det kan faae en saa gunstig Stilling, at det kan hellige sig ganske til Kunsten og ikke skal fare ubi Fristelse.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man til Afstemning.

1) Vædringsforslag under Nr. 1 til § 2 af Andræ, Carstensen, Drefing, Griksen, Jessen, Suel, Magius, Mourier-Petersen og Ploug:

Under Nr. 1 i 1ste Linie efter „Bestillingsmænd“ indsættes: „der lønnes umiddelbart af Statskassen eller af Institutioner, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes ved Finantsloven, og“.

vedtoges med 32 St. mod 9.

2) Vædringsforslag under Nr. 2 til samme Paragraph af Carstensen, Drefing, Griksen,